

Nỗi Nhớ Cài Chân Mây

Bầu trời xanh như biển
Biển có sóng bạc đầu.
Trời thì xanh và sâu
Biển trời xanh thăm thẳm!

Bốn câu thơ tôi xoắn
Nỗi nhớ cài chân mây,
Là rất xa từ đây,
Là tuyết mù trong mộng...

Tại sao mình cứ sống
để nhớ, buồn mênh mông?
Ở đời sim ai từng
cũng có lần như thế?

Anh hỏi em là trẽ
Anh hỏi em muộn rồi!
Nước Non mình xa xôi
đổi đời ai chẳng biết?

Chỉ nước lũ lẫ liệt
băng băng qua cánh rừng
chớ người thì đứng dưng

trôi phăng phăng gỗ mục!

Trời không màu tang tóc
Biển không màu thê lương
Ngồi đâu cũng bốn phương
Một lòng là Tổ Quốc!

Người ta làm đời trọc
thì người ta trọc đầu!
Nhãn tiền không kiếp sau
Nhãn tiền là trước mắt...

Từng bao mì hóa rác
Từng chén cơm hóa bún.
Biển bạc đầu thấy không?
những xác người trôi giạt...

*Anh nhớ em tiếng hát
Tình Xa ôi Tình Xa
Anh nhớ em bao la
trời xanh và biển biếc...*

Trần Vấn Lệ